یادداشت

راه‌اندازی بازار ارز توافقی براساس پارامترهای اقتصاد کلان

فرشید فرزانگان

راه‌اندازی بازار ارز توافقی اقدامی استراتژیک در راستای اصلاحات ساختاری نظام ارزی کشور است. این سیاست، با تکیه بر اصول عرضه و تقاضای بازار آزاد، به دنبال کاهش نوسانات ارزی، شفافیت بیشتر و حذف رانت‌های ناشی از چندنرخی‌بودن ارز است. بررسی این سیاست براساس مبانی اقتصاد کلان نشان می‌دهد که اگر به‌درستی اجرا شود، می‌تواند به بهبود کارایی اقتصاد و تقویت زیرساخت‌های تولید و تجارت منجر شود.

دیدگاه موافقان و تحلیل اقتصادی:

۱. کاهش رانت و افزایش کارایی اقتصادی: ● چندنرخی‌بودن ارز یکی از عوامل اصلی ایجاد رانت، فساد و تخصیص نادرست منابع است. حذف این شرایط و تمرکز معاملات در بازار توافقی باعث بهبود تخصیص منابع ارزی براساس مکانیسم بازار می‌شود. ● تک‌نرخی‌شدن ارز، هزینه‌های مبادله را کاهش داده و موجب بهبود بهره‌وری اقتصادی می‌شود.

۲. جذب ارزهای خانگی و افزایش عرضه: ● کاهش شکاف بین نرخ ارز رسمی و آزاد، انگیزه نگهداری ارز در خانه‌ها را کاهش داده و منجر به ورود ارزهای راکد به چرخه اقتصادی می‌شود. این امر افزایش عرضه و ثبات نسبی بازار ارز را به همراه دارد.

۳. تقویت سیاست‌های بازارمحور: ● سیاست جدید بانک مرکزی با محوریت عرضه و تقاضا، نقشی برای دولت در تعیین مستقیم نرخ ارز قائل نمی‌شود. این موضوع موجب افزایش اعتماد بازار و کاهش مداخلات غیرضروری می‌شود. ● سپردن تعیین نرخ ارز به سازوکارهای بازار، به شرط استمرار، می‌تواند مسیر تثبیت نرخ ارز را در بلندمدت هموار کند.

۴. کم‌رنگ‌شدن نقش بازار غیررسمی: ● کاهش شکاف قیمتی و ایجاد بازاری شفاف و رسمی باعث کاهش تقاضا در بازار غیررسمی و حذف تدریجی آن می‌شود. این اقدام، با حذف فضای سفته‌بازی، به کاهش نوسانات کمک خواهد کرد.

۵. افزایش شفافیت در تجارت خارجی: ● تمرکز معاملات در یک بازار شفاف و رسمی، امکان تقلب و دستکاری در اسناد تجاری (مانند پروفرماها) را کاهش می‌دهد و اعتماد بین‌المللی به تجارت ایران را افزایش می‌دهد.

۶. مدیریت طبیعی نوسانات ارزی: ● برخلاف سیستم‌های کنترلی، بازار توافقی به دلیل ساختار بازارمحور خود، به طور طبیعی می‌تواند تعادل بین عرضه و تقاضا را ایجاد کند. این امر در بلندمدت به کاهش نوسانات شدید ارزی منجر می‌شود.

۷. رشد صادرات و بهبود تراز تجاری: ● حذف محدودیت‌های دستوری و امکان دسترسی صادرکنندگان به نرخ واقعی ارز، انگیزه بیشتری برای صادرات ایجاد می‌کند. از سوی دیگر، واردکنندگان نیز ارز مورد نیاز خود را به صورت شفاف و سریع‌تر تأمین خواهند کرد.

دیدگاه مخالفان و پاسخ اقتصاد کلان

۱. افزایش قیمت کالاهای وارداتی: ● رشد نرخ ارز ناشی از حذف ارز نیمایی در کوتاه‌مدت ممکن است قیمت کالاهای وابسته به واردات را افزایش دهد. اما این پدیده، نتیجه طبیعی عملکرد بازار و بازتاب‌دهنده هزینه واقعی منابع ارزی کشور است. ● در اقتصادهای مدرن، چنین اصلاحاتی باعث تخصیص بهینه منابع و افزایش رقابت‌پذیری تولید داخلی می‌شود.

۲. فشار تورمی: ● هرچند در کوتاه‌مدت ممکن است نرخ ارز توافقی موجب فشار تورمی شود، اما در بلندمدت، حذف رانت‌ها و کنترل تقاضای مازاد، اثرات تورمی را کاهش داده و به ثبات اقتصادی منجر خواهد شد. ● سیاست‌های مکمل مانند مدیریت بهینه مالی دولت و ایجاد فضای رقابتی برای تولیدکنندگان داخلی می‌توانند اثرات منفی این فشار را تعدیل کند.

۳. محدودیت تک‌نرخی‌شدن در کوتاه‌مدت: ● حرکت به سمت تک‌نرخی‌شدن ارز باید فرایندی تدریجی باشد. نرخ توافقی ارز در حقیقت مرحله‌ای میانی برای رسیدن به این هدف است. اگر این سیاست در فضایی با حداقل دخالت‌های دولتی اجرا شود، ظرفیت‌های واقعی بازار را نمایان خواهد کرد.

چالش‌ها و فرصت‌ها

فرصت‌ها: ● افزایش شفافیت در بازار ارز و تجارت خارجی. ● کاهش هزینه‌های مبادله و بهبود بهره‌وری اقتصادی. ● تقویت رقابت‌پذیری صادرکنندگان و کاهش واردات غیرضروری. ● فراهم‌شدن زیرساخت‌های لازم برای مدیریت بلندمدت نرخ ارز با حداقل مداخله دولتی.

چالش‌ها: ● مدیریت فشارهای تورمی در کوتاه‌مدت. ● تأمین ارز کالاهای اساسی به‌گونه‌ای که فشار به اقشار ضعیف کاهش یابد. ● مقابله با مقاومت مافیای اقتصادی که از شرایط چندنرخی سود می‌بردند.

توصیه‌ها و نتیجه‌گیری

۱. کاهش مداخله دولت: ● بانک مرکزی باید به‌جای تعیین نرخ دستوری، فقط به عنوان یک تسهیل‌کننده در شرایط خاص وارد عمل شود. بازار باید با کمترین دخالت دولتی به تعادل برسد.

۲. تسهیل فرایند تخصیص ارز: ● سیاست جدید باید همراه با اصلاح سازوکارهای ثبت سفارش و تسریع در تأمین ارز برای واردکنندگان باشد. این امر، علاوه‌بر کاهش هزینه‌ها، از ایجاد شوک‌های زنجیره‌ای جلوگیری می‌کند.

۳. برنامه‌ریزی بلندمدت: ● برای دستیابی به ارز تک‌نرخی، باید سیاست‌های ارزی با سایر ابزارهای اقتصادی (مانند کنترل نقدینگی و سیاست‌های مالی دولت) هماهنگ شوند.

۴. شفافیت و اعتمادسازی: ● اطلاع‌رسانی دقیق درباره عملکرد بازار توافقی و سازوکارهای آن، نقش مؤثری در جذب اعتماد عمومی و فعالان اقتصادی دارد.

۵. اجرای تدریجی: ● تک‌نرخی‌شدن ارز یک فرایند تدریجی است که نیازمند زمان و انعطاف در مواجهه با شرایط متغیر اقتصادی است.

جمع‌بندی

سیاست بازار ارز توافقی، در صورت اجرا با رویکرد علمی و مبتنی‌بر مکانیسم بازار، می‌تواند نه‌تنها به کاهش نوسانات ارزی و حذف رانت کمک کند، بلکه زیرساخت‌های لازم برای ثبات بلندمدت اقتصادی را فراهم کند. این سیاست باید با کمترین مداخله دولتی و حداکثر اعتماد به سازوکارهای بازار دنبال شود.

عکس: ساتار امامی

وزیر نیرو هشدار داد که پس از زمستان سخت تابستان سخت در راه است

کلاف سردرگم برق

شرق: وزیر نیرو در جلسه کمیسیون انرژی مجلس که با حضور محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس، تشکیل شده بود، گفته است «تابستان سال گذشته بیش از ۲۰ هزار مگاوات ناترازی داشتیم، پیش‌بینی می‌شود که ناترازی به ۲۵ هزار مگاوات برسد؛ خدا کند نرسد. اجازه بدهید وزارت نیرو خود را آماده ناترازی تابستان سال بعد بکند. ناترازی بزرگ در راه هست، تابستان گرم. در زمستان سرد کت یا لباس گرم می‌پوشیم، اما عبور از تابستان به این سادگی نیست. خواهش من این است که مجلس تا اینجا که به ما کمک کرده، کمک خود را ادامه بدهد و اجازه دهد ما روی حل مسئله تابستان تمرکز کنیم، چون به نظرم نگرانی بزرگ تابستان است». این گفته‌های عباس علی‌آبادی، وزیر نیرو، در حالی مطرح می‌شود که تا پیش از این ناترازی برق در تابستان‌ها چالش‌برانگیز می‌شد؛ در تابستان‌هایی که اوج تقاضای برق شکل می‌گرفت، اما حالا وضعیت ناترازی برق به زمستان و فصول سرد رسیده است. کمبود تولید برق یا عقب‌ماندگی تولید برق به نسبت تقاضا از سال ۱۳۹۳ آغاز شد. تا هفت سال بعد یعنی در مردادماه سال ۱۴۰۰ ناترازی برق بیش از ۱۲ هزار مگاوات بوده است. این ناترازی در تابستان سال ۱۴۰۳ به بیش از ۱۸ هزار مگاوات رسید و پیش‌بینی می‌شود اگر تولید و توزیع برق رشد نکند، میزان ناترازی برق به ۳۰ هزار مگاوات برسد. از آن سو، با وجود ناترازی گاز در کشور، نهایت میزانی که می‌توان نیروگاه حرارتی را وارد مدار کرد، فقط ۲۰ هزار مگاوات است؛ از آن سو نیروگاه‌های تجدیدپذیر در کشور بسیار توسعه نیافته است. براساس گزارش وزارت نیرو، ایران باید سالانه تولید برق خود را بین پنج هزار تا پنج‌هزارو ۲۰۰ مگاوات افزایش دهد اما تولید برق از برنامه بسیار عقب افتاده و همین موضوع عامل عقب‌ماندگی تولید از تقاضاست. در سال‌های گذشته تولید و مصرف برق تقریبا سربه‌سر بوده است و گاهی کمتر از تقاضا؛ به طوری که دولت برای تأمین برق خانگی، ناچار شده است به قطع گسترده برق صنایع و کارخانجات روی بیاورد و در مقاطعی برق خانگی را قطع کند. بررسی گزارش‌های آماری وزارت نیرو نشان می‌دهد که در سال ۹۴ میزان افزایش ظرفیت تولید برق کشور حتی به هزار مگاوات هم نرسید و درواقع میزان تولید برق حتی به یک‌پنجم برنامه سالانه نرسید. البته برای افزایش تولید برق هم چالش‌ها فراوان است. چیزی بیش از ۸۰ درصد نیروگاه‌های برق کشور به گاز وابسته است و کمبود گاز می‌تواند برای فعالیت مستمر این نیروگاه‌ها دردسر جدی ایجاد کند. گذشته از این، حدود ۱۵ درصد نیروگاه‌های کشور نیروگاه‌های برقابی است که با بحران آب از مدار تولید خارج شده‌اند و بخش بسیار کوچکی از نیروگاه‌های کشور، نیروگاه‌های تجدیدپذیر هستند. گذشته از این، دخالت دولت در فرایند قیمت‌گذاری برق سبب شده است که تولید برق صرفه چندانی نداشته باشد و انگیزه سرمایه‌گذاری ایجاد نکند. داود مددی، رئیس انجمن انرژی‌های تجدیدپذیر ایران، در یک نشست خبری توضیح داد «کمبود برق در زمان‌های اوج مصرف سال ۱۴۰۲ حدود ۱۲هزارو ۴۴۳ مگاوات بود که در سال ۱۴۰۳ به حدود ۱۸ هزار مگاوات رسید و برای رفع این کمبود حداقل به ۱۵ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری نیاز است که اگر بخواهیم تجهیزات شبکه و پست و انتقال برق را هم در نظر بگیریم، میزان سرمایه‌گذاری مورد نیاز به ۲۰ میلیارد دلار می‌رسد. با این حال سرمایه‌گذاران با مشکلات متعددی ازجمله نارسایی‌های تأمین منابع مالی و کمبود ارز مواجه هستند و ناهماهنگی‌های اجرائی در دولت بر این مشکلات افزوده است». او به چالش‌های کمبود برق در سال ۱۴۰۳ اشاره کرد و گفت: با توجه به روند افزایش مصرف سالانه که به پنج درصد رسیده است، ما در سال ۱۴۲۲ به ظرفیت تولیدی برق معادل ۱۶۲ هزار مگاوات نیاز خواهیم داشت. در زمان پیک، این نیاز به ۲۰۰ هزار مگاوات خواهد رسید؛ درحالی‌که ظرفیت فعلی ما فقط ۹۱ هزار مگاوات است. این به آن معناست که کشور با کمبود تولیدی به میزان ۱۱۰ هزار مگاوات مواجه خواهد بود. همچنین در صورت تولید ۵۰ هزار مگاوات برق از طریق نیروگاه‌های حرارتی، با کمبود ۶۰ هزار مگاوات برق مواجه خواهیم شد. برای غلبه بر این مشکل، نیازمند سرمایه‌گذاری و فعالیت‌های گسترده‌ای هستیم تا این کمبود را جبران کنیم. در برنامه هفتم توسعه، هدف ایجاد ۱۲ هزار مگاوات از منابع تجدیدپذیر تعیین شده که شامل هزارو ۸۰۰ مگاوات برق خورشیدی و ۶۰۰ مگاوات برق از نیروگاه‌های بادی است. برای تحقق این هدف، نیازمند سرمایه‌گذاری ۱.۶۲ میلیارددلاری هستیم که ۷۰ درصد آن باید از منابع ارزی تأمین شود». با این شرایط مشخص نیست ابرچالش ناترازی انرژی به کجا می‌رسد و با این کلاف سردرگم برق چگونه می‌توان پایداری شبکه برق را تأمین کرد؟

بدهی ایران‌خودرو در پایان امسال بالغ بر ۲۶۲ همت خواهد شد

تاوان دولتی‌بودن ایران‌خودرو

«ایران‌خودرو»، به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین و قدیمی‌ترین تولیدکنندگان خودرو در ایران، با چالش‌های متعددی ناشی از مدیریت دولتی، ناترازی مالی و بی‌توجهی به مشتری‌مداری مواجه شده است. این چالش‌ها نه‌تنها به ناکارآمدی و هزینه‌زایی منجر شده، بلکه از پیشرفت و توسعه این صنایع نیز جلوگیری کرده است. با توجه به تجارب موفق شرکت‌هایی مانند گروه «بهمن» پس از واگذاری به بخش خصوصی در این راستا، بررسی وضعیت «ایران‌خودرو» و مقایسه آن با «بهمن» که ۹ سال پیش با مشکلات مشابهی مواجه بود، می‌تواند روشن‌کننده باشد.

وضعیت ایران‌خودرو درحال‌حاضر با مدیریت دولتی چگونه است؟: ایران‌خودرو به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین خودروسازان کشور، با زیان انباشته‌ای مواجه است. پیش‌بینی می‌شود که زیان این شرکت تا پایان سال به ۱۲۰ تا ۱۳۰ همت برسد و بدهی آن به ۲۶۲ همت افزایش یابد. این وضعیت نشان‌دهنده ناتوانی مدیریت در کنترل هزینه‌ها و بهبود عملکرد مالی است. نبود اراده دولت‌ها برای واگذاری شرکت‌های زیان‌ده خودروساز در حالی است که براساس داده‌های ارائه‌شده، سه شرکت ایران‌خودرو، سایپا و پارس‌خودرو زیان انباشته‌ای بالغ بر ۲۰۸هزارو ۳۴۰میلیاردو ۵۵۸ میلیون تومان دارند که البته این زیان صرفا مربوط به شرکت‌های مادر بوده و اگر قرار باشد زیان شرکت‌های زیرمجموعه نیز حساب شود، قطعا رقم بسیار بالاتر خواهد رفت. از سویی دیگر نیز با توجه به اینکه شرکت‌های خودروساز ازجمله ایران‌خودرو، روزانه در حال زیان‌دهی هستند، مجبور به استفاده از وام‌ها و اعتبارات دولتی هستند که همین امر نیز در نهایت منجر به بدهی خودروسازان، هم به بانک‌ها و هم به قطعه‌سازان شده است.

افزایش هزینه‌ها، کیفیت پایین: دو خودروساز بزرگ کشور با مدیریت دولتی، درمجموع در سال ۱۴۰۱ حدود ۹۹۴ هزار دستگاه انواع محصول سواری و وانت را به فروش رسانده‌اند که فروش این تعداد خودرو، درآمد خامی بالغ بر ۲۴۷ هزار میلیارد تومان برای آنها به ارمغان آورده است. این در حالی است که مبلغ بهای تمام‌شده تولید ۹۹۴ هزار دستگاه خودروی فروخته‌شده، کمی کمتر از ۲۷۷ هزار میلیارد تومان بوده است؛ بنابراین در مجموع طی سال ۱۴۰۱ چیزی حدود ۳۰ هزار میلیارد تومان زیان از محل اختلاف مبلغ فروش و مبلغ بهای تمام‌شده تولید، نصیب ایران‌خودرو و سایپا شده است. در سال ۱۴۰۱ هر یک دستگاه محصول خودروسازان به طور متوسط حدود ۲۵۰ میلیون تومان در درب کارخانه به فروش رفته است. از طرفی، با توجه به مبلغ بهای تمام‌شده تولید و مبلغ فروش، خودروسازان بزرگ کشور روی هر محصولی که سال گذشته فروخته‌اند، به طور میانگین ۲۹ میلیون تومان زیان کرده‌اند. نکته دیگر اینجاست که کسری دخل خودروسازان در سال ۱۴۰۱ و در مقایسه با ۱۴۰۰، بالغ بر ۲۰ هزار میلیارد تومان رشد کرده است. اینکه دخل‌وخرج خودروسازان در سال ۱۴۰۱ با هم تناسب نداشته، اتفاق عجیبی در خودروسازی کشور به نظر نمی‌رسد، زیرا در بیش از یک دهه گذشته معمولا این اتفاق رخ داده است. دراین‌میان ایران‌خودرو در تولید اکثر قریب به اتفاق محصولاتش در سال ۱۴۰۱با زیان مواجه شده، زیرا که مجموع «مبلغ فروش» آنها پایین‌تر از جمع «مبلغ بهای تمام‌شده» آنها بوده است. براساس‌این مبلغ بهای تمام‌شده تولید محصولات ایران‌خودرو در سال گذشته، در مجموع بالغ بر ۲۰۸ هزار میلیارد تومان بوده است. این در حالی است که جمع مبلغ فروش محصولات ایران‌خودرو در سال گذشته به ۱۸۷هزارو ۵۰۰ میلیارد تومان هم نرسیده است. با این حساب، ایران‌خودرویی‌ها در سال ۱۴۰۱ نزدیک به ۲۱ هزار میلیارد تومان از ناحیه اختلاف «مبلغ بهای تمام‌شده» و «مبلغ فروش» زیان دیده‌اند.

تغییرات مکرر در سیاست‌ها و بی‌ثباتی در تصمیم‌گیری‌ها: مدیریت دولتی به‌عنوان یکی از عوامل اصلی انباشت مشکلات در ایران‌خودرو شناخته می‌شود. تغییرات مکرر در سیاست‌ها و نبود ثبات در تصمیم‌گیری‌ها، مانع از ایجاد استراتژی‌های پایدار و بلندمدت شده است. درحالی‌که شرکت‌های خصوصی همتای این شرکت مانند کروز و بهمن‌موتور با داشتن استراتژی‌های مدون و انعطاف‌پذیری بیشتر، قادرند به‌سرعت به چالش‌ها پاسخ دهند. شرکت‌های دولتی مانند «ایران‌خودرو»، اغلب با تأخیر در تصمیم‌گیری و نبود پاسخ‌گویی مواجه هستند. به بیانی دیگر، مدیریت دولتی به دلیل ویژگی‌هایی مانند «عمر کوتاه»، «وابستگی به دولت»، و «نداشتن اختیار کافی» برای تصمیم‌گیری، به طور مداوم با بحران‌های مدیریتی روبه‌رو است. این شرایط موجب می‌شود که تصمیمات مدیریتی بیشتر براساس ملاحظات سیاسی و نه اقتصادی اتخاذ شود.

حداقل سرمایه‌گذاری خارجی در مدیریت دولتی ایران‌خودرو صفر است: جذب‌نشدن سرمایه‌گذاران خارجی، نبود مدیریت بهینه منابع، نبود تنوع در محصولات و ارتقا نیافتن مهارت‌های کارکنان، از دیگر مواردی است که مدیریت دولتی در ایران‌خودرو با آن دست به گریبان است. در پنج سال گذشته از شروع تحریم‌های آمریکا، همه شرکای خارجی از صنعت خودروی ایران کوچ کردند تا میزان سرمایه‌گذار خارجی در صنعت خودرو به صفر برسد. اینکه چرا در خودروسازی کشورمان شرکای خارجی حضور ندارند، دلایل مختلفی دارد که مهم‌ترین آن مدیریت دولتی بر این صنعت است که به حمایت‌های دولتی‌ها دل خوش کرده است.

تجربه موفق گروه بهمن: از دولتی به خصوصی: چالش‌های کنونی ایران‌خودرو مشابه سؤالاتی است که گروه بهمن در زمان واگذاری با آنها مواجه بود. با توجه به تجربه موفق گروه «بهمن»، «ایران‌خودرو» نیز می‌تواند با انتقال به بخش خصوصی و اصلاح ساختار مدیریتی خود، به نتایج مشابهی دست یابد. این تغییر می‌تواند به افزایش بهره‌وری، کاهش هزینه‌ها و در نهایت افزایش اشتغال منجر شود. تجربه گروه «بهمن» نشان می‌دهد که واگذاری بنگاه‌های دولتی به بخش خصوصی می‌تواند منجر به رشد اقتصادی و اشتغال‌زایی شود. ایران‌خودرو باید از این تجربه بهره‌برداری کند و با اتخاذ تصمیمات مشابه، مسیر خود را به سمت توسعه پایدار و کارآمدی بیشتر هموار کند. با این رویکرد، آینده‌ای روشن‌تر برای صنعت خودروی ایران متصور است. اهمیت بخش خصوصی این شرکت، که از زمان انقلاب اسلامی به صورت دولتی و خصولتی اداره می‌شد، در سال ۱۳۹۵ به بخش خصوصی منتقل شد. این تغییر رویکرد نه‌تنها به بهبود عملکرد این شرکت کمک کرد، بلکه به رشد اشتغال‌زایی و افزایش تعداد نیروی انسانی نیز منجر شد.

اشتغال‌زایی و رشد اقتصادی: قبل از واگذاری، تعداد کارکنان گروه «بهمن» در سال ۱۳۹۴ برابر با سه‌هزارو ۶۶۸ نفر بود. اما پس از انتقال به بخش خصوصی، این تعداد در طول هشت سال به هفت‌هزارو ۳۶۶ نفر افزایش یافت. این دو برابر شدن نیروی انسانی نشان‌دهنده رشد و توسعه درخورتوجهی است که این شرکت توانسته است با استفاده از مدل مدیریتی جدید و انعطاف‌پذیری بیشتر در تصمیم‌گیری‌ها به دست آورد. گروه «بهمن» پس از واگذاری به بخش خصوصی، توانست به چهل‌وششمین شرکت برتر ایران از نظر رشد اشتغال‌زایی تبدیل شود. این موفقیت نه‌تنها نشان‌دهنده کارایی بالای مدیریت جدید است، بلکه همچنین تأثیر مثبت آن بر اقتصاد محلی و ملی را نیز نمایان می‌کند. افزایش اشتغال در این شرکت می‌تواند الگویی برای دیگر صنایع دولتی باشد که به دنبال واگذاری و بهبود عملکرد خود هستند.

آینده ایران‌خودرو در صورت واگذاری مدیریت آن به بخش خصوصی: یکی از مزایای اصلی واگذاری ایران‌خودرو به بخش خصوصی، امکان افزایش کارایی و بهره‌وری است. در شرایطی که مدیریت دولتی معمولا با محدودیت‌ها و بوروکراسی‌های خاص خود مواجه است، ورود بخش خصوصی می‌تواند موجب تسریع در فرایندهای تصمیم‌گیری و کاهش زمان تولید شود. بخش خصوصی به دلیل رقابت شدیدتری که با دیگر تولیدکنندگان دارد، تلاش می‌کند تا هزینه‌ها را کاهش داده و کیفیت محصولات را بهبود بخشد.

تغییر در استراتژی‌های تولید: با ورود بخش خصوصی، استراتژی‌های تولید ممکن است دچار تغییرات عمده‌ای شوند. تمرکز بیشتری بر روی تولید محصولات جدید و متنوع‌تر خواهد بود تا بتوانند نیازهای بازار را بهتر پاسخ‌گو باشند. این تغییرات می‌تواند شامل تولید خودروهای سبز، خودروهای با تکنولوژی بالا و همچنین محصولات سفارشی باشد که مطابق با خواسته‌های خاص مشتریان طراحی شده‌اند.

واگذاری ایران‌خودرو به بخش خصوصی می‌تواند منجر به تغییرات درخورتوجهی در روابط با تأمین‌کنندگان شود. شرکت‌های خصوصی ممکن است به دنبال تأمین‌کنندگان جدید با قیمت‌های بهتر یا کیفیت بالاتر باشند. این تغییرات می‌تواند زنجیره تأمین را تحت تأثیر قرار دهد و موجب افزایش رقابت میان تأمین‌کنندگان شود. همچنین ممکن است نیاز به توسعه روابط جدید با تأمین‌کنندگان خارجی نیز احساس شود تا کیفیت و تنوع محصولات افزایش یابد.

تأثیر بر اشتغال: تغییرات در ساختار مدیریتی و عملیاتی ممکن است تأثیراتی بر اشتغال در زنجیره تأمین داشته باشد. با ورود بخش خصوصی، برخی شغل‌ها ممکن است از بین بروند، اما در عوض، فرصت‌های شغلی جدیدی نیز ایجاد خواهد شد. این تغییرات نیازمند توجه ویژه‌ای به آموزش و توانمندسازی نیروی کار است تا بتوانند با تحولات جدید سازگار شوند.

توجه بیشتر به مشتری: شرکت‌های خصوصی معمولا توجه بیشتری به نیازها و خواسته‌های مشتریان دارند. خصوصی‌سازی ایران‌خودرو به بهبود خدمات پس از فروش و افزایش رضایت مشتری می‌انجامد. آنچه مشخص است، ناکارآمدی مدیریت دولتی در صنعت خودرو تنها مختص ایران‌خودرو نیست، بلکه همه صنایع دولتی و خصولتی را تحت تأثیر قرار داده است. برای حل مشکلات موجود در «ایران‌خودرو»، باید به سمت واگذاری مدیریت آن به بخش خصوصی حرکت کند. با این کار، امکان ایجاد رقابت سالم، افزایش بهره‌وری و کاهش هزینه‌ها فراهم می‌شود. همچنین بخش خصوصی قادر است با انعطاف بیشتری به تغییرات بازار پاسخ دهد و نوآوری را در صنعت خودرو وارد کند.

خبر

کاهش ۳۴درصدی بارش‌های کشور

سخنگوی صنعت آب کشور، با اعلام کاهش ۳۴درصدی بارش‌ها نسبت به میانگین بلندمدت، گفت: بارندگی در استان‌هایی مانند سیستان‌وبلوچستان، هرمزگان و بوشهر با کاهش چشمگیری روبه‌رو بوده است.

به گزارش مهر، عیسی بزرگ‌زاده، سخنگوی صنعت آب کشور، با اشاره به میزان بارندگی‌ها اظهار کرد: میزان بارش‌های دریافتی کشور تا ۱۴ دی ماه ۱۴۰۳، تنها ۵۰.۷ میلی‌متر بوده است که نشان‌دهنده کاهش ۳۴درصدی نسبت به میانگین درازمدت (۷۶.۴ میلی‌متر) و هشت‌درصدی نسبت به سال آبی گذشته (۴۶.۹ میلی‌متر) است.

این آمار نشان می‌دهد که کشور پاییز خشکی را پشت سر گذاشته و احتمال جبران این کمبود در زمستان نیز چندان امیدبخش نیست.

استان‌هایی با بیشترین و کمترین بارندگی

او افزود: در میان استان‌ها، گیلان، مازندران و گلستان با بیشترین بارش‌ها، شرایط نسبتا بهتری دارند اما استان‌های سیستان‌وبلوچستان، هرمزگان و بوشهر با کاهش چشمگیر بارندگی مواجه‌اند. به طوری که سیستان‌وبلوچستان ۷۷درصد، هرمزگان ۷۶درصد و بوشهر ۶۷درصد کاهش بارندگی نسبت به میانگین نرمال را تجربه می‌کنند.

رشد ۱۰درصدی میزان پرشدگی مخازن سدهای کشور نسبت به سال گذشته

بزرگ‌زاده موجودی مخازن سدها تا ۱۵ دی‌ماه ۱۴۰۳ را حدود ۲۲.۵۰ میلیارد مترمکعب معادل ۴۴ درصد پرشدگی خواند و گفت: این عدد نسبت به سال گذشته ۱۰ درصد رشد را نشان می‌دهد.

سخنگوی صنعت آب با اشاره به وضعیت پنج سد مهم پایتخت نیز بیان داشت: سدهای تهران اکنون با پرشدگی ۱۸درصدی و رشد ۲۴درصدی نسبت به سال قبل، همچنان نیازمند مدیریت مصرف هستند.

او افزود: مجموع ۱۳ سد مهم حوزه دریاچه ارومیه با ۵۱۱ میلیون مترمکعب آب، تنها ۳۱ درصد پرشدگی دارند که البته نسبت به سال گذشته ۲۸ درصد افزایش یافته است.

رشد ۴ درصدی تأمین آب از سدهای کشور

به گفته بزرگ‌زاده، ورودی سدهای کشور از ابتدای سال آبی جاری تا ۱۵ دی‌ماه ۱۴۰۳، معادل ۵.۲۵ میلیارد مترمکعب بوده که با کاهش دودرصدی نسبت به سال گذشته روبه‌رو بوده است. این در حالی است که خروجی سدها در همین تاریخ ۷.۳۰ میلیارد مترمکعب بوده که رشد چهاردرصدی نسبت به سال گذشته را نشان می‌دهد.

توصیه به مدیریت ۱۵ تا ۲۰درصدی مصرف در سراسر کشور

سخنگوی صنعت آب بر ضرورت مدیریت مصرف ۱۵ تا ۲۰درصدی در سراسر کشور به‌ویژه کلان‌شهرها تأکید کرد و گفت: اگر این مدیریت انجام نشود، عبور از بحران کم‌آبی دشوار خواهد بود.

او خاطرنشان کرد: با توجه به این آمار و شرایط، حرکت به سوی استفاده بهینه و مدیریت منابع آب، به‌ویژه در استان‌های درگیر بحران، حیاتی به نظر می‌رسد.

نوبت دوم

آگهی تجدید فراخوان ارزیابی کیفی
مناقصه عمومی دو مرحله ای

موضوع: خرید راداستیل
شماره تقاضا: SKS-0131321
۱- موضوع: تجدید فراخوان ارزیابی کیفی خرید مجموعاً ۱۵۶۲ فوت راد استیل تحت تقاضای SKS-0131321 از طریق سازندگان و تأمین کنندگان معتبرکالای ساخت داخل کشور.
۲- محل و مدت انجام کار : استان خراسان رضوی، مشهد ، به مدت ۴ ماه.
۳- نام و نشانی مناقصه گزار: شرکت بهره برداری نفت وگازشرق- مشهد ، بلوارخیام ، بلوارشاد ، خیابان مهندس ، نبش مهندس ۶ ، پلاک ۱۸ .
۴- شرایط مناقصه گر :
۴-۱- دارابودن شخصیت حقوقی، کد اقتصادی و شناسه ملی .
۴-۲- دارابودن تائیدیه عضویت در فهرست سازندگان/تامین کنندگان کالای وزارت نفت.
۴-۳- داشتن توانائی مالی، تجربه، تخصص و سوابق کافی در زمینه موضوع قرارداد.
۴-۴- توانایی تهیه ضمانت نامه شرکت در فرآیند ارجاع کار (مناقصه) به مبلغ ۳/۴۲۴/۰۰۰/۰۰۰ ریال و در صورت برنده شدن ارائه تضمین انجام تعهدات به میزان ۱۰ درصد مبلغ پیشنهادی از انواع تضامین مجاز اعلام شده در آئین نامه تضمین معاملات دولتی.
۴-۵- در ضمن ۲۵ درصد بار مالی معامله به عنوان پیش پرداخت در قبال اخذ ضمانتنامه معتبر بانکی مورد قبول خریدار پرداخت خواهد شد.
۵- کلیه مراحل از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام خواهد شد. لازم است متقاضیان در صورت عدم عضویت قبلی در سامانه مذکور، مراحل ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در فرآیند از طریق سایت سامانه محقق سازند. شماره فراخوان ارزیابی کیفی در سامانه ستاد ایران ۲۰۰۳۰۹۲۲۵۸۰۰۰۰۹۲ می باشد.
۶-گشایش پاکت های مناقصه پس از انجام مراحل بارگذاری اسناد از سوی فروشندگان، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) با اطلاع رسانی قبلی انجام خواهد شد.
۷- در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر ، متقاضیان میتوانند با تلفن های ۳۳۳ و ۳۷۹۲۳۳۳۷ -۰۵۱ تماس حاصل نمایند. ضمناً آگهی فوق در سایت WWW.SHANA.IR و WWW.ICOFC.IR و WWW.EOGPC.IR درج میباشد.
شناسه آگهی : ۱۸۵۷۷۱۸
نوبت اول : ۱۴۰۳/۱۰/۱۵ نوبت دوم : ۱۴۰۳/۱۰/۱۷

روابط عمومی شرکت بهره برداری نفت و گاز شرق